

Festes
de
Santa Tecla

TARRAGONA SETEMBRE 1982

**FESTES DE
SANT MAGI I
SANTA TECLA**

TARRAGONA

1.982

Salutació

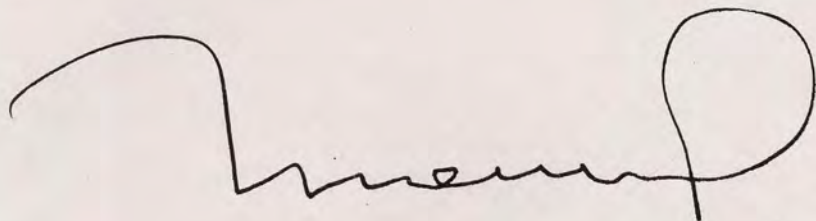

La Diada de Santa Tecla coincideix amb el traspàs de l'estiu i el començ de la tardor, l'estació amb els dies més suaus i transparents de l'any. Tanmateix, el canvi estacional ve sovint acompanyat de fortes alteracions atmosfèriques que acaben amb pluges de curta durada, però torrencials. Els aiguats de Santa Tecla, famosos per la seva inusitada intensitat, són sempre una amenaça que plana sobre la Ciutat al dia de la seva Festa Major gran. Cap any no és segur que tots els actes festius programats al carrer s'acabin.

Amb tot, els tarragonins hem demostrat prou bé en aquests darrers anys, en què els actes festius populars s'han potenciat, que ni la inseguretad del temps ni cap altre motiu, no han refredat la nostra voluntat de sortir al carrer disposats a participar en unes festes a les quals se'ls ha retornat l'aire popular que les fa nostres. Efectivament, són nostres els balls populars, les colles castelleres, els gegants i els nans, els cors de l'Àncora i el Serrallo. També és ben nostre el concurs de castells que, una vegada més, se celebrarà a la plaça de toros, com a colofó del programa. I què em direu de la Peonada Popular, en la qual sempre hi han participat més d'un miler de ciutadans de totes les edats?.

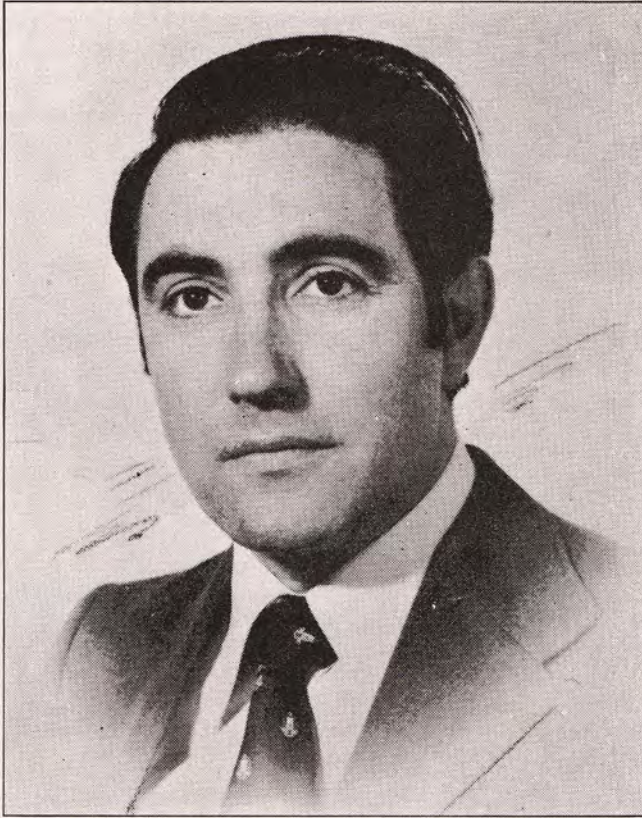
Bé. No continuo amb comentaris sobre actes programats per no haver-me de referir al sempre tan controvertit castell de foc. Prefereixo deixar ben clar que l'èxit més gran de la nostra Festa Major és aconseguir una participació popular massiva. És la justificació del programa de festes. Un programa elaborat amb gran entusiasme per un nodrit grup de tarragonins de condició i procedència diversificada, que cal definir com a col.laboradors actius. Sortosament, aquest grup entusiasta, i això assegura que l'aire popular que volem donar a la Festa Major es consolidi en el futur.

Tarragonins!. Us animo a què sortiu al carrer el dia de la Festa Major encara que us calgui desafiar el temps. Us demano la vostra col.laboració; vull dir la vostra presència als actes festius, i, sobretot, els vostres aplaudiments i la vostra simpatia per a tots els vostres conciutadans que durant molts mesos es preparen per oferir-vos amb gran dignitat les més belles tradicions de cultura popular heretades dels nostres avantpassats.

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke.

Josep M. Recasens i Comes
Alcalde de Tarragona

El Pregoner

Sr. VICTOR MANUEL ARBELOA MURU

Escriptor. Historiador. Profund coneixedor de la Història de l'Església catalana.

Nascut l'1 de gener de 1936 a Mañeru (Navarra).

President del Parlament Foral de Navarra.

Glosa del Pregó de Mre Aurèlia Capmany

Segur que algú es preguntarà per què tots nosaltres que hem lluitat tant pel futur, i que tenim tantes coses a fer, després d'un llarg temps de desgovern; per què nosaltres volem perpetuar una cosa tan antiga, tan vella, tan remota com és una festa major.

Perquè nosaltres volem canviar a fons la societat i fer-la més digna, i que no hi hagi esclaus ni amos, i que no hi hagi injustícia; perquè recordem una santa, Santa Tecla; perquè celebrem una festa major, i perquè ens alegrem de l'arribada de l'hora de la festa, perquè han acabat les veremes, perquè el camp entra en el repòs de l'hivern. I ens preguntem per què tenim dret a la festa i a l'alegria, i ens agrada sortir al carrer i alegrar-nos amb la gent, amb tothom. Perquè volem fer nostra aquesta festa major.

Jo crec que tots tenim dret a la nostra herència, al nostre passat; tenim dret a escollir allò que és just, perquè del passat hi ha moltes coses justes, i precisament, perquè ens han amagat el nostre passat i ens l'han volgut destruir, tenim precisament una feina de reconstrucció, de recuperació d'aquest nostre passat. Precisament per això nosaltres volem tornar a reprendre aquest camí de les festes majors alegres i nostres.

I vet aquí que la santa tarragonina se'm representa en la imatge que hi ha a la catedral de Tarragona; una imatge en la qual es veu Santa Tecla en un bassiol ple de serps; i jo he pensat avui, tot recordant aquesta santa tan intrèpida, que els nostres Ajuntaments democràtics s'assemblen una mica a Santa Tecla, en un bassiol ple de serps.

Santa Tecla era una dona intrèpida i progressista, i us diré unes quantes coses de la seva vida, i veureu que tinc raó. Els sants són la cara humana de l'Església, i el poble sap molt bé que els sants són seus, i els fa seus, i els atribueix tots aquells actes de justícia que ell vol expressar; i Santa Tecla és una santa decidida i, si no fos una mica atrevit, fins i tot diria una Santa que, en les nostres condicions, li dirien bon tros feminista. Santa Tecla, segons ens explica la llegenda àuria, era a la finestra quan va veure passar Sant Pau que anava a predicar; fixeu-vos que us dic que era a la finestra; això és una cosa molt intrèpida per a una dona; les dones estaven molt tancades a casa, i sortir a la finestra era ja un gest d'audàcia; recordem que el nostre poble expressa sempre totes les opinions possibles, totes les actituds possibles; de vegades amb el seu antifeminisme, amb la seva reacció contra la dona, té adagis molt significatius; hi ha aquell cèlebre adagi, que segur ja coneixereu, que diu: «Vinya vora camí, camí vora riera i dona finestrera solen tenir mala fi». Doncs bé, Santa Tecla era una dona finestrera, va treure el cap a la finestra, va sortir del clos familiar i va sentir predicar a Sant Pau, i li va agradar, li van agradar las coses que deia Sant Pau, aquelles coses que parlaven d'una humanitat redimida; i Santa Tecla va decidir sortir de casa, segon acte aúdaç de Santa Tecla; i no solament va sortir de casa sinó que ens explica la llegenda àuria que per poder passar la vigilància del porter, que no l'hauria deixada sortir de la casa, li va donar la seva capa de seda, o sigui que Santa Tecla va fer també un altre acte molt clarament significatiu: es va desprendre d'una exuberant forma de vestir, va deixar la capa de seda al porter i va sortir sense capa de seda. Un altre fet de Santa Tecla: se les va enginyar, perquè a més a més d'intrèpida era molt eixerida, per aconseguir visitar Sant Pau a la presó. Les nostres dones en saben una llarga experiència, de visites a la presó. Tota aquesta audàcia de Santa Tecla va portar-la naturalment al martiri, a les tortures, i Santa Tecla en va sortir triomfant. És una d'aquestes famoses tortures que ens explica la llegenda àuria i que tenim a la catedral de Tarragona en aquest magnífic retaule de Pere Joan, en aquella imatge tan bonica de Santa Tecla, que va ésser llançada a una bassa d'aigües pudents, amb moltes serps i molts galàpets; evidentment ens sona, això d'aigües pudents amb moltes serps i molts galàpets. Tota aquesta història de Santa Tecla, jo l'he explicada perquè sàpiga el poble viure la seva festa, i d'això potser ens n'havíem oblidat una miqueta, i ens n'havíem oblidat una miqueta perquè hem estat tan apressats aquests últims anys, aquests últims quaranta anys, teníem tantes feines urgents, teníem tantes coses immediates, que ens vam anar tornant terriblement seriosos, terriblement pensatius, terriblement predicadors, perquè era tanta la feina que teníem a les mans, que no ens recordàvem de fer festa. I tenim el dret a la festa, perquè una de les coses que hem oblidat és que el treball no pot completar una vida. Els puritans ens han dit moltes vegades que el treball és la vida de l'home i ens han enredat; el treball és un deure, sens cap mena de dubte, i l'hem de fer, el treball és un deure, però l'alegria és un dret, i per tant hem de treballar, però també hem

d'alegrar-nos, i si no ens sabem alegrar, no sabrem de viure. Justament fa uns quants dies, i vull referir-m'hi de passada, perquè m'he sorprès amb aquestes prèdiques d'aquests senyors feudals andalusos. Vaig llegir una frase que deia «els andalusos han vingut a Catalunya a treballar i no a aprendre idiomes», i jo em vaig preguntar: i com diu aquest senyor andalús què és el que ha de fer un treballador? Pot fer el que vulgui, pot aprendre idiomes, a jugar al bridge o fer sonets, a fer el que li doni la gana, perquè el seu deure naturalment és de treballar, i tots hauriem de treballar, no uns sí i els altres no, sinó tots. Ara, tots tenim dret al lleure, a l'alegria, a fer sonets, a jugar, a fer tot el que el poble ha sabut fer justament quan té la feina honestament acabada. Aquí el retorn a la nostra alegria del treball crec que és una de les conquestes de la nova llibertat. Moltes vegades, quan es parla, en aquestes circumstàncies que vivim, del desencís, de la pressa que té tota la gent, una pressa molt legítima, això ho comprenc molt bé, tots voldriem que les coses estiguessin solucionades ara mateix, no demà, ni demà passat, sinó avui mateix; jo recordo una vegada que el nostre estimat cantant Lluís Llach es queixava que els nostres polítics no corrien prou, i jo li vaig dir, que certament ens hauria agradat molt que tot hagués quedat solucionat amb una sessió de cant al palau dels esports, però no van així les coses; hem d'anar a poc a poc, amb pausa i amb mesura, perquè hem sortit d'un camp de concentració i estem a camp ras, estem a l'aire lliure, però en un despoblat ple de terrossos, enrunat, perquè han passat quaranta anys de destrossa, i quaranta anys són molts anys, i han fet una feina destructora immensa, ens han aprovincianat, ens han destruït la nostra columna vertebral, ens han fet perdre la fe en nosaltres mateixos; i nosaltres hem de recuperar aquesta fe en nosaltres mateixos, amb la nostra identitat nacional, amb la nostra veritat.

SENTIT DE LA FESTA

Avui ens reunim aquí per una festa. Per la Festa en singular. Per una Santa Tecla que encara que un dia pogués tenir, en el passat, la terrible «Rovinada», és una data d'alegria per a tothom.

CRISI I RESURRECCIÓ

En el moment que vivim, les Festes són patents. Unes es comercialitzen, com Nadal o els Reis. O àdhuc són estrictament comercials, com el dia del Pare o el de la Mare.

Altres són castigades pels costums, el cotxe familiar, la parcel·la, la residència secundària, disseminen la gent i buiden el contingut comunitari dels diumenges, de la Setmana Santa, de moltes festes majors. Hi ha una gran privatització de la vida, engendrada per la societat de consum.

El consum separa com el ritus uneix. Pensem en els ritus hereditaris. El repic de campanes, la Cercavila, les sardanès, la processó, el ball, el sarau, els gegants, els cap-grossos, els castells, tot això fa poble, la comunitat crea l'escalf d'uns pels altres, sembla llavors de solidaritat entre tots aquells que després tindran els mateixos records d'infantesa.

Els ritus, allò que fa la Festa, són essencials per a fer Ciutat, i un país no seria més que un escampall de gent si la Ciutat no existís. El Civisme, la civilitat, la Civilització, és la Ciutat, la Cives, qui els crea.

Donar nova vida a la Festa, fer-la més popular cada vegada, ja no l'ocasió de lluïment per als poderosos sinó l'ocasió de llibertat creadora per a tots, això és fer Ciutat.

Hi ha dues consignes del Consell d'Europa que ens vénen com l'anell al dit: Donar futur al nostre passat, n'és una. L'altra és: La Renaixença de la Ciutat.

Esperem que aquests dies de les festes de Tarragona serveixin per a orientar la imaginació. Potser seria bo que la Ciutat s'adonés de les possibilitats de la seva situació central dintre els Països Catalans. Que encarnés d'ells no les febleses però sí les virtuts. Ni botiguera poruga com Barcelona, ni enlluernada pels doblers com Ciutat de Mallorca, ni cridanera i inconstant com València, però sí, en canvi, seriosa com Barcelona, plena de sentit de l'estètica com la Ciutat de Mallorca i curulla de vitalitat com València.

Hem vist en la Tau de Santa Tecla un símbol de grandesa. Però grandesa, per a nosaltres, és capacitat de sumar fins i tot les coses més contradictòries.

Com en l'obra de Ramon Llull, de Rebelais, de Joyce, de Picasso, d'Henry Miller, la cultura més fecunda és la que més sap sumar les contradiccions.

La Ciutat és tot el contrari dels fanatismes que exclouen exigents i tancats. Per això és Ciutat en la mesura que sap nodrir aquesta manera d'ésser oberta a tots els vents. Al diàleg d'uns vents amb els altres.

En felicitar-vos, tarragonines i tarragonins, per la vostra Festa, us desitjo la Pau. No la Pau morta de la calma, sinó la del diàleg dels vents. Contra les explotacions, del del Nord amb el del Sud. Contra la guerra freda, del de l'Est amb el de l'Oest.

Bona Pau i Bona Festa!

ALEXANDRE CIRICI

Els GOIGS en honor a Santa Tecla

La nostra ciutat es prepara per celebrar les Festes de Santa Tecla enmig del sentit profund devocional dels tarragonins i de l'entusiasme popular que tant ennobleix la festa d'un poble, que al carrer i a la plaça té el marc més majestuos i brillant.

Amb aquesta col.laboració s'ha volgut que fossin els Goigs a Santa Tecla els que omplissin unes pàgines del programa perquè, encara que comentats d'un temps ençà, continuen, gairebé, en desconeixement del públic majoritari. No oblidem que els Goigs són una art integrant de la cultura popular del nostre poble.

Dintre del món gogístic i iconogràfic dels nostres patrons podem observar que Sant Magí adquireix una major preponderància pel fet que des dels primers temps fou un Sant Popular arreu del país i els Folkloristes molt bé li donen el títol de «Moisès o el Miracler de Catalunya». Els goigs a Sant Magí, a part de les estampacions de caràcter general, abasten tres camps principals en la seva veneració: Sant Magí de la Brufaganya, Sant Magí venerat a Tarragona i Sant Magí venerat a altres llocs, com, entre d'altres, Igualada, Reus, Cervera, Barcelona, Manresa, etc. I encara altres edicions gogístiques al nostre Sant es titulen sota la recordança de Sant Magí, màrtir de Catalunya.

En contra, els Goigs a Santa Tecla no han tingut la mateixa acceptació puix la seva veneració, sempre més reduïda, ha estat, en tot temps, envoltada d'una certa oficialitat. El nucli principal, naturalment, és Tarragona i, per extensió, podríem citar Barcelona, Sitges, Sant Celoni i alguns altres indrets.

Així i tot tenim goigs a Santa Tecla sense advocació especial i d'altres en els que s'enalteix la seva protecció dels agonitzants.

Capçalera dels goigs estampats l'any 1731 a honor de Santa Tecla, Patrona de Tarragona

Un altre fet que podríem relacionar amb la major divulgació dels Goigs a Sant Magí fou la popularitat i les tradicions sortides dels riscs de la Brufaganya; en canvi, la devoció a Santa Tecla sempre s'ha revestit d'una certa solemnitat, pel fet del patronatge i per la preponderància d'un cerimoniós protocol. Va ser la Festa al carrer la que omplí aquest espai i per això el dia de Santa Tecla sempre sobresortí per la gran manifestació multicolor del seu tipisme folklòric que preparava tot l'estol dels gremis i confraries de la nostra ciutat.

Després d'aquestes consideracions ens caldrà comentar els goigs a Santa Tecla.

LES VELLES ESTAMPACIONS

Dintre de la nostra modesta investigació, hem trobat fins ara tretze edicions de goigs expressament dedicades a Santa Tecla, patrona de la nostra ciutat. El més antic, va ser imprès a Barcelona l'any 1695 i anotem, successivament, cinc goigs del segle XVIII (una edició en castellà) i set goigs a l'actual segle. Quant al segle XIX, de les estampacions que implícitament no fan constar el patronatge, i que pertanyen a obradors tarragonins, en tenim quatre, tres de les quals són en castellà.

Naturalment que, al marge del fet històric de l'estampació, és molt important saber què diuen aquestes estrofes sortides del sentiment humà que recerca l'ajut diví en tantes adversitats. Gairebé tots descriuen la conversió, vida i sofriments de la Verge Tecla, especialment el fet d'haver estat salvada dels lleons, motiu pel qual les Feres, reposadament descansen als seus peus; ho podem observar en tanta iconografia de Santa Tecla. Dels goigs més antics anatem:

*Si ab vostra humilitat
los lleons vau inclinar
molt més podeu alcançar
ab la Santa Trinitat
y puix Jesus vostre Espòs
vols ha donat tal virtut*

Com a advocada dels moribunts, podem llegir en diferents goigs les següents rimes:

*Puix sou nostra Protectora,
defensora,
Verge, Apòstola, Sagrada
de Agonitzants advocada
gran Doctora
Protomàrtir afamada
y modelo a tota dona
Gran Patrona.*

També és de notar que, en gran majoria, a les capçaleres dels Goigs es fa constar el fet de que Santa Tecla és la **protomàrtir** de les dones. En unes cobles en castellà estampades a la nostra ciutat per Magí Canals el 1753, llegim:

*De Martyres Protomartyr
para Dios gloria mayor
de martyrios liberada
del Tyrano y su furor
Con Dios gran medianera
y del mismo muy amada
escogida por primera
despues dela inmaculada*

El patronatge de Tarragona el constatem en totes les estampacions. A l'edició de 1695, a més d'una estrofa relacionada amb aquest fet, la tornada o rescobla final diu:

*Tecla Martyr, Verge y Santa,
la ciutat de Tarragona,
de la qual vo sou patrona
vostra vida amb gran goig canta.*

LES EDICIONS ACTUALS

L'encarcament literari dels goigs, a causa, especialment, de les privacions i l'ús de la llengua escrita a la mínima expressió, ocasionà un estancament en l'evolució literària d'aquesta manifestació popular i religiosa. La transformació és notablement acusada en el nostre segle en el qual el goigs ja són, a més de versos entenedors i harmònics, d'una major qualitat poètica i rítmica. Quant als Goigs a la nostra Santa Tecla, fou el caputxí Pare Hilari d'Arenys de Mar, el primer que ens donà una bella versió d'uns goigs a honor de la patrona de Tarragona, amb una riquesa literària molt superior acompanyada d'una nova estructuració descriptiva del goig. Cal notar la presència de Jaume II i la importància dels gremis artesanals dels quals cita alguns.

*El Rei En Jaume us portava
a la ciutat dels romans;
de catalans és la sava,
la sang és de cristians
si bé la història impressiona
San Pau l'ha immortalitzat.*

*Els mariners que treballen
aquesta mar sense fi
i pels que llauen i dallen
pels que conreen el vi
des de la pobra minyona,
l'obrer al sagrat prelat.*

A Vós acut Tarragona que sempre us ha venerat.

També un altre poeta, Mn. Manuel Forn, l'any 1932, escrigué uns goigs a Santa Tecla en els que, després de descriure en dotze estrofes la seva vida i sofriments, en dedica una darrera a l'arribada del Sant Braç, que, segons els historiadors, s'esdevingué el 1321, i no el 1323 com fa constar el poeta:

*L'any mil tres-cents vint-i-tres
la ciutat de Tarragona
rep les més fines mercés;
quan Jaume segon li dona
la relíquia que avui és
son més preuat record.*

D'aquests goigs darrerament es féu una edició per part de la família Jujol amb dibuixos del pare, l'arquitecte tarragoní Josep M. Jujol.

En aquest sentiment popular i religiós envers Santa Tecla, no hi poden marcar la musa i la inspiració de Joan Antònio i Guàrdies, el qual en dedicà, en contra de tots els altres poetes, al «Braç de Santa Tecla» i que publicà en el

seu recull d'alabances a la devoció tarragonina. L'any 1975 els edità, en forma de goig, en Ricard Vives i Sabaté. Les darreres estrofes diuen així:

*Pelegrí d'una vesprada
gent i coses beneeix.
Recollit en la Sagrada
quietud, tot l'any grateix.
Mou el llavi a la preguera,
resplandeix com un estel,
i al record de le foguera
purifica el nostre anhel.*

*Braç indemne, espasa viva,
avesada al dur combat!
Nostres ímpetus abriva,
no ens sorprengui el gran Malvat.
Benifet agreri espera
Tarragona de ton zel.
Obra del cel en torrentera
que apaivagui el nostre anhel.*

**Puix ja segles el venera
Tarragona amb cor fidel,
el teu Braç, Tecla, és bandera
que ha d'endur-se'ns cap al Cel.**

Per cloure aquestes línies era necessari fer un esment especial als «Grogistes Tarragonins» que, en un esforç col·lectiu, pretenen revalorar els goigs com a part integrant de tot el moviment cultural popular del nostre país, especialment a les comarques tarragonines. El poble canta en totes les seves manifestacions i, per tant, també els goigs a honor d'un sant o una imatge d'estimada veneració formen part del cant de la terra. No hem d'oblidar que l'essència pura de les nostres festes va, precisament, del sentit devocional i patrimonial.

L'associació del nostres gogistes ha aportat una valuosa obra d'enobliment del que representa per a Tarragona la festa i la devoció a Santa Tecla. Ens referim al recull d'una col·lecció de deu gravats, alguns d'ells recuperats de les planxes de coure existents a l'Arxiu de la Catedral. L'Ajuntament de Tarragona féu possible, amb la seva col·laboració, l'estampació, en facsímil, que s'ha completat amb la publicació d'uns goigs. La lletra, ja coneguda al segle XVIII, i transmesa a través de generacions, ens ha arribat amb el seu cant oral que recollí, fa una vintena d'anys, el musicòleg Enric Prats i Martí, el qual l'ha sabut harmonitzar magistralment; el cant li fou tramès per una vella tarragonina de la família Fortis-Carbó.

I una particularitat remarcable. Cap edició dels goigs a Santa Tecla no porta a la seva capçalera la figura de la Santa que admirem els tarragonins a la seva capella de la nostra Catedral. Un fet estrany, però real, si salvem els dos goigs que publicà l'editor gogista Vives i Sabaté els anys 1964 i 1975, amb la Santa Tecla del retaule de l'altar major.

La iniciativa de l'Associació dels «Gogistes Tarragonins» fou un encert amb l'aportació de l'artista Josep Riera i Güell. Aquests goigs honoren la ciutat i només cal que, a qui pertoqui, puguin tornar-se a sentir i a cantar, com a part integrant d'una manifestació popular i religiosa del nostre poble.

*Tarragona en Vós confia
i us invoca reverent
i pels mals li sou metgia
vostre Braç li és valiment.
Vostra glòria és enaltida
i us rendeixen bell tribut.*

**Santa Tecla beneïda
en la mort deu-nos ajut.**

JORDI MORANT I CLANXET.

*PUNTUACIONS DEL CONCURS DE CASTELLS
DE TARRAGONA 1982*

S.- A = carregat i descarregat - B = carregat.

	A	B
1.— Quatre de sis	75	70
2.— Tres de sis	100	95
3.— Quatre de sis amb l'agulla	125	115
4.— Cinc de sis	150	140
5.— Tres de sis aixecat per sota	200	190
6.— Pilar de cinc	200	190
7.— Dos de sis	200	190
8.— Quatre de set	400	375
9.— Tres de set	500	470
10.— Quatre de set amb l'agulla carregat	600	—
11.— Cinc de set	700	660
12.— Quatre de set amb l'agulla descarregat	800	—
13.— Tres de set aixecat per sota	900	845
14.— Dos de set	1000	940
15.— Quatre de vuit	1100	1030
16.— Pilar de sis	1300	1220
17.— Tres de vuit	1300	1220
18.— Dos de vuit amb folre	1400	1315
19.— Pilar de set amb folre	1500	1410
20.— Quatre de vuit amb agulla carregat	1700	—
21.— Cinc de vuit	1850	1740
22.— Quatre de vuit amb agulla descarregat	2000	—
23.— Tres de vuit aixecat per sota	2200	2070
24.— Quatre de nou amb folre	2350	2210
25.— Tres de nou amb folre	2600	2450
26.— Dos de vuit	2800	2630
27.— Dos de nou amb folre i manilles	3000	2820
28.— Pilar de vuit	3200	3010
29.— Cinc de nou amb folre	3450	3240
30.— Quatre de nou	3700	3480

ENGUANY, CONCURS DE CASTELLS

Els concursos o manifestacions castelleres es vénen celebrant dins del programa de Festes de Santa Tecla cada dos anys des del 1970 en el que s'inicia la tradició. És per això que, enguany, ens toca altra vegada Concurs de Castells.

El primer concurs de castells se celebrà a Tarragona l'any 1932 amb la participació de quatre colles i amb premis per valor de 10.000 pessetes. Posteriorment, s'han celebrat concursos els anys 33, 52, 54, 56, 70, 72 i 80. Per tant, el d'enguany serà el novè concurs amb una dotació de premis de més de tres milions de pessetes, i amb la participació d'una vintena de colles.

Realment, és molt difícil i complexa l'organització d'un certamen amb tal quantitat de participants. Per això, cal dir que, potser, aquest serà el darrer que pugui aplegar tota la família castellera, si segueix creixent de manera tan notòria.

I, realment, és llàstima; perquè l'esperit que ha guiat sempre l'organització ha estat el de reunir tots els castellers en una sola diada, de manera que, en l'argot, es podia dir que si Vilafranca és la plaça més castellera, Tarragona és la plaça de tots els castellers. I tots els afeccionats reconeixen la importància que aquesta trobada bianual ha tingut de cara a la difusió del fet casteller i al fet que les colles castelleres surtin com els rovellons. Avui podem dir que a Catalunya una Festa Major sense castells sembla menys Festa Major.

El Concurs d'aquest any divideix les colles en tres grups, dels quals solament actuaran en solitari les del primer grup, que són les colles que durant la temporada han acreditat la seva condició de colles de «vuit»; és a dir, que com a mínim han carregat el dos de set i el quatre de vuit o un castell superior segons la puntuació dels castells que s'han donat a les bases del concurs. Els altres dos grups, que aplegaran colles de set i mig, set i sis, actuaran conjuntament.

Hi haurà dos tipus de jurats; uns de la Plaça, per a les actuacions conjuntes, i un altre a la taula per a les actuacions individuals, els quals sancionaran, alhora, les decisions dels jurats mòbils.

L'inici del Concurs es preveu a les deu del matí i s'estima la seva durada entre quatre i cinc hores. Una autèntica Maraton. Esperem que tot surti com es preveu, malgrat la complexitat, i que gaudim d'una ben reeixida jornada castellera.

EL BALL DE DAMES I VELLS

Per a cercar els orígens del Ball de Dames i Vells a Tarragona, cal recular quatre segles en la història, quan s'iniciaren unes representacions a càrrec dels gremis ciutadans. Durant aquests quatre-cents anys -en els que ha anat experimentant diverses modificacions i canvis- el Ball de Dames i Vells era sempre present en totes les festes tarragonines, especialment en les de Santa Tecla, les representacions del qual perduraren fins quasi els anys cinquanta del nostre segle.

El «Ball» consisteix en un enfilall de disputes entre parelles, provocades, principalment, per llur diferència d'edat: els homes són vells i les dames, joves. Les disputes i batusses s'aprofiten també per a satiritzar sobre temes o personatges del moment. Els personatges que intervenen en el «ball» són cinc dames, cinc vells, el batlle, el recitor i dos diables. Els acompanyen, ademés dos músics: un violí i un bombo que intervenen en els passatges ballats.

L'any passat, la Colla Sardanista Joventut Tarragonina, assumint la idea del nostre Ajuntament de recuperar festes i tradicions perdudes, decidí tornar a muntar aquest «ball» tan estimat pels tarragonins. Per a aquestes representacions s'utilitzen els textos que Vives i Miret transciví del manuscrit de Miquel Ferré del 1818, amb els tradicionals afegitons satírics actualitzats. Les partitures del «ball» són també interpretades a partir de l'antiga melodia popular. D'una manera especial cal fer palès l'ajut del senyor Raimundo Alcalà -que havia participat en les últimes representacions de finals dels anys quaranta- que tan ens ha alligonat en els passos i moviments del «ball».

ELS BALLS POPULARS

L'any passat, a les festes de Santa Tecla, patrona de la Ciutat, tot un estol de noies i nois de les més diferents edats varen recuperar una sèrie de balls populars que ells anaren dansant durant les cercaviles que es portaren a terme dintre del programa d'actes de la Festa Major, pels carrers de Tarragona.

I així vàrem veure grups provinents de la Canonja i Torreforta que, juntament amb els de la ciutat, ens oferiren EL BALL DE CINTES, LA RATOLINESA, EL PATATUF, LA PATUM, EL BALL DE BALLESTES i DAMES I VELLS, amb l'acompanyament de diferents grups de Grallers de Tarragona i Vilanova i la Geltrú.

EL PATATUF del Camp de Tarragona. És una dansa tradicional de les nostres Comarques que a principis del segle passat ja era ballada. Pertany al grup de les anomenades de plaça, en la que poden participar totes les parelles que ho desitgin, ja que és ballada en cercle o rodona amb unes figures molt harmonioses i senzilles, canviant-se de parella cada vegada que fineix la melodia. En molts altres llocs del Principat, també hi trobem una melodia semblant, amb una coreografia pràcticament idèntica, que ens ve a confirmar que, en temps passats, va ésser una dansa força coneguda. Aquest ball l'interpretaren els grups del Col·legi Pau Delclòs i de la secció més petita de l'Esbart Santa Tecla, amb l'acompanyament del grup de grallers Safareig de Tarragona.

Ball Patatuf

Ball de Cintes de la Canonja

EL BALL DE CINTES del Vallès. No és més que una de les variants del Ball de l'Arbre de Maig, que arreu de Catalunya s'acostumava a celebrar en un dia assenyalat.

Aquesta dansa es ballava durant el mes de Maig o mes de Maria, en honor de la Mare de Déu, per donar-li gràcies de tota la collita obtinguda. Era costum, durant la festa, oferir els millors fruits al Senyor Rector de la Vila. Es troba molt estesa per tot el Principat i cada comarca acostuma a tenir-ne les seves variants.

La que ens va oferir el grup de la Canonja, és la de les Gitanes del Vallès, que havia figurat anys enrera en el cèlebre Ball de Gitanes de l'esmentada comarca.

La senzillesa de la melodia i de les figures dels nois i noies trenant i destrenant les cintes del pal, aguantat per dos vailets en el centre de la rodona, li dóna un caràcter cerimoniós i alegre a la vegada, que fa que la dansa sigui seguida amb molta atenció per part del públic assistent.

Aquesta dansa va comptar amb l'acompanyament musical d'un Grup de Grallers de Tarragona.

Ball de la Patum

EL BALL DE BALLESTES de Sant Hipòlit de Voltregà. Per la Plana de Vic era costum dels personatges que fan els papers de pastors a les representacions dels Pastorets, de fer aquest ball per tal de satisfer l'Infant, en anar-lo a adorar.

Eren les ballestes uns cercols enflocats de cintes i flors i amb picarols.

Els esmentats cercols els sostenien els dansaires enlaire, per damunt del cap, oberts en arc i formant una arcada per sobre d'ells. En ballar, accionaven les ballestes al ritme de la tonada i feien dringar els cascavells harmoniosament.

Sembla que en altres temps es feia, aquest ball, dins l'església, davant el Nadó, quan els pastors anaven a adorar-lo.

Aquest ballet va ésser interpretat pel grup de noies de la secció gran de l'Esbart Santa tecla de la nostra ciutat, amb l'acompanyament musical del grup de grallers de l'Acord de Vilanova.

PROGRAMA OFICIAL
DELS ACTES QUE SE CELEBRARAN
EN AQUESTA CAPITAL EN OCASIÓ DE LA FESTIVITAT
DE SANTA TECLA, PATRONA DE LA CIUTAT

EL BALL DE NANS DE LA PATUM DE BERGA. A la diada de Corpus dintre de les conegudes festes de la Patum de Berga (amb els seus Dracs, Diables i soroll de coets), també hi ha danses pausades i tranquil·les que, tot format-ne part, donen un altre caire més seriós a la festa.

És una dansa de les ballades en rodona; hi poden prendre part totes les parelles que ho desitgin. És de passos i figures molt elegants i cerimoniosos; totes les balladores canvien de parella en un moment indicat per la melodia que es repeteix un indeterminat nombre de vegades, fins que les noies es retroben de nou amb el seu ballador, en haver donat la volta completa a la rotllana.

La dansa la interpretaren els components més grandets de la Secció infantil de l'Esbart Santa Tecla, amb l'acompanyament del grup de Grallers de Tarragona.

LA RATOLINESA de Sant Julià de Vilatorrada. En aquesta vila, a la diada de Carnestoltes, es ballava, entre altres, un ball titulat La Ratolinesa que, per la seva coreografia, té una gran semblança amb L'Indiot del Pallars. Una nota característica d'aquest ball és l'elevació de ponts, per sota dels quals han de passar totes les parelles. Les parelles, encarades i formant dues rengleres, marquen un punteig relliscat tot fent nansa amb els braços. S'entrellacen mudant-se de lloc i fan un moviment alternat d'avanç i retrocés. Les parelles s'ajunten donant-se les mans i fent ponts amb els braços, passen totes, les unes per sota de les altres.

Aquesta dansa va ésser interpretada pel Grup de Torreforta, acompanyat musicalment pel flabiolaire Jordi Cruanyes de Barcelona.

L'ESPINETA, EL MANDONGO I ALTRES VIVÈNCIES CULINÀRIES

*Santa Tecla Gloriosa,
mare dels tarragonins,
què farem per dinar?
Espineta amb cargolins.
Toca, Peron!*

Aquests eren uns dels versos satírics i d'humor que en el ball popular tarragoní de DAMES I VELLs se solien improvisar, quan desfilaven per la ciutat a les grans solemnitats i a les festes patronals, sobretot per Santa Tecla. I és que, per Santa Tecla, un dels menjars típics era l'espinaeta amb cargolins, segons m'ha dit la Sra. Magaroles de Gispert, de rànica família tarragonina, que és la que també m'ha adreçat la recepta, per fer aquest guisat que després exposarem.

És una llàstima que es vagin perdent molts dels nostres costums i tradicions; i, en materia culinària, que és del que parlo, hi ha molts menjars que van passant a la història.

Jo crec que, en el menú dels cellers i restaurants, haurien de figurar, en nota destacada, els plats típics; i el turista, que cerca de vegades això, ho agrairia.

Divendres, dia 17 de Setembre

- 19'30 h.— Saló de Sessions del Palau Municipal.
Presentació de «**L'AUCA DELS CASTELLS**», editada pels gogistes Tarragonins i patrocinada per la Conselleria de Cultura del nostre Ajuntament.

Dissabte, dia 18 de Setembre

- 22'30 h.— Auditòrium del Camp de Mart
Dins de les Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya, actuació del **Conjunt de dansa folklòrica d'Ucrania «ORLYK»**. Preus populars. Venta d'entrades a la Conselleria de Cultura del nostre Ajuntament.

Diumenge, dia 19 de Setembre

- 11'00 h.— Jardí d'En Maginet
Trobada Sardanista del Club Maginet, amb l'actuació de la Cobla La Principal del Camp de Tarragona.
- 18'00 h.— Plaça de la Font
XXXIV Concurs Regional de Colles Sardanistes, sota el patrocini de l'Ajuntament de Tarragona i organitzat pel Casal Tarragoní.
- 21'45 h.— Auditòrium del Camp de Mart
Representació de la «**COMÈDIA DE SANTA BÀRBARA**» de Mn. Francesc-Vicenç Garcia, Rector de Vallfogona, a càrrec de l'Escola Municipal d'Art Dramàtic de Tarragona.

Dimarts, dia 21 de Setembre

- 19'00 h.— Plaça de la Font
Actuació del Grup: «**LA CAPSA MÀGICA**», per tota la mainada de la nostra ciutat.

El «romesco» és el que més es promociona, i encara no a tot arreu. Una vegada, amb uns amics vàrem demanar «romesco» en un restaurant; portàvem invitats de fora, i ens van contestar que era un plat molt car i difícil de fer. En canvi, ens van recomanar «favada asturiana» i «truita a la navarresa».

De la nostra cuina tradicional recordem, entre molts altres menjars, l'«olla fresca», que es fa amb fesols blancs tendres d'estavellar, carbassó, ceba, patata, tot a trossets, un tomàquet, oli cru i un os de pernil, tot ben bullit.

També és molt típic el «mandongo», que consisteix en botifarres fetes amb menuts de vedella: freixura, cor, sang; també s'hi possa cansalada, ceba, fonoll i pebre negre. Es trinxa i es fan botifarres amb budell de porc. Una vegada bullides, encara s'aprofita el brou per preparar olla barrejada. Les botifarres es poden menjar amb salsa de tomata o amb fesols fregits.

Recordo de la infantesa que la meva mare feia «truita amb trampa» (truita de farina guisada amb una salseta). I també, al migdia dels diumenges de quaresma, feia mandonguilles cuites amb patates i, així, quan tornàvem del sermó, perquè anàvem al sermó de la catedral, ho calentava i ja tenia el sopar fet.

També, quan se secava el pa, jo ja ho sabia, o bé menjaria sopa d'all o de peix, o «torradetes de Santa Teresa» (pa remullat amb llet, amb un tros de canyella en rama i una pell de llimona; s'escorre, s'arrebossa amb ou i es fregeix; ja fora del foc, s'hi posa sucre i es menja fred).

El meu pare solia esmorzar a base d'arengada i alls fregits; també li agradava el préssec amb vi ranci. En un vas, s'hi posaven trossets de préssec i l'omplia amb vi ranci i dues cullaradetes de sucre. Solament en un celler de Masmulets he vist que, a la carta, hi figurés aquest postre.

I que no era bo aquell berenar de llesques de pa sucats amb vi negre i sucre? I ...; però tornem amb l'espíneta amb cargolins.

L'espíneta és la cua i la part prima de tonyina, que s'ha salat i assecat, salmorra, per a la seva conservació. Per preparar aquest guisat, es renta la tonyina i es posa en remull el dia abans. Amb una cassola de terrissa sofregim l'espíneta; es treu i, en el mateix oli, es fregeix bastant de ceba, mitja, (hi ha qui també hi posa tomàquet i alls); quan és cuita, però no rossada, s'hi afegeix aigua i, quan bull, l'espíneta i patata. Una vegada tot això cuit, s'hi posen cargols o cargolins, que s'hauran bullit a part, i es fa que es coquin uns minuts perquè agafin gust. Els pescadors solen preparar l'espíneta amb salsa de romesco.

ANTONI ADSERÀ

Dimecres, dia 22 de Setembre

- 12'00 h.— Saló de Sessions del Palau Municipal
Pregó de Festes a càrrec d'**EN VICTOR MANUEL ARBE-
LOA MURU** President del Parlament Foral de Navarra.
Tot seguit es donarà a conèixer el veredictes del Guardó
al Tarragoní Fidel, convocat per l'Òmnium Cultural del
Tarragonès.
Inauguració del Monument a Antoni Martí i Franquès.
- 19'00 h.— Rambla Nova
Audició de Sardanes a càrrec de la Cobla Maravella
- 19'00 h.— Carrers de la Ciutat (Casc Antic-Rambla Nova)
Cercavila amb la participació del Magí de les Timbales,
Gegants Negritos i Nans, Castellers, Grallers, Balls de
Bastons, Balls Populars, Dames i Vells i la Banda de
Música Ciutat de Tarragona.
- 21'00 h.— Rambla Nova
«MORT DEL DIABLE». El Ball de Bastons de Tarragona i
el Cos de Bastoners de l'Esbart Santa Tecla, exhibiran
els seus Balls.
- 22'30 h.— Baixada de la Peixateria
Representació de l'Obra de més èxit, enguany, a la Cú-
pula Venus de Barcelona: **«LA PEIXATERA»**, de Victor
Martinez de Hidalgo, amb la Xus Estruch i l'Oscar Mas.
- 23'00 h.— Plaça de la Font
Extraordinària Revetlla Popular amb la **SENSACIONAL**
«ORQUESTRA MARAVELLA». Ampli servei de Bar, Tau-
les i Cadires.

Nit del 22 al 23 de Setembre

- 2'00 h.— Passeig de les Palmeres
«L'ESTRACANADA». Des de les dues de la matinada
fins al matí, **I Marató Nocturn Musical de Disc - Ball** pre-
sentat pel Disc-Jockey tarragoní **MANEL «ROCKER»**
MONTERO, amb un programa de **«ROCK INTERNATIO-
NAL SHOWCASE»**. També hi haurà Cinema i un ampli
servei de Bar, amb entrepans, combinats, etc... No hi fal-
teu!!

Dijous, dia 23 de Setembre

- 7'30 h.— **MATINADES TRAGUEJADES, PELS GRALLERS** i tots els que vulguin acompanyar. Apunteu-vos-hi. Plaça de la Font.
- 8'00 h.— Capella de Santa Tecla de la Catedral
SANTA MISSA
- 9'00 h.— Font del Centenari
Concentració de tots els Grups Folklòrics i Cercavila.
- 9'30 h.— Ajuntament
Esmorzar de Germanor de tots els participants en el Cercavila, Grups i acompanyants.
- 10'30 h.— **TRASLLAT PROCESSIONAL** del Sant Braç de la Patrona **SANTA TECLA** de la Capella a l'Altar Major de la Catedral.
- 10'45 h.— Gran Cercavila a la Catedral, que es perllongarà pels carrers de la ciutat. Tota la comitiva folklòrica, la Banda de Música Ciutat de Tarragona, i el Grup Convidat: «**LA ESCOLA DE GAITAS D'ORTIGUEIRA**».
- 11'00 h.— Santa Església Catedral
SOLEMNE MISSA PONTIFICAL, oficiada per l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe.
- 11'00 h.— **IV PEONADA POPULAR** a la Ciutat de Tarragona. Sortida de la Rambla Nova i inscripcions en els llocs habituals.
- 12'15 h.— Plaça de la Font
Arribada de tota la Comitiva Folklòrica. Tot seguit Ball de Gegants, **actuació de DAMES i VELLS**, i tots els Grups participants en el Cercavila.

- 13'15 h.— **GRAN EXHIBICIÓ CASTELLERA** a càrrec de la Colles **JOVE DELS XIQUETS DE TARRAGONA i XIQUETS DE TARRAGONA**. Tot seguit **TOC DE VERMUT**.
- 16'00 h.— Rambla Nova
Competicions Ciclistes
- 17'30 h.— Santa Església Catedral
SOLEMNE CANT LITÚRGIC DE VESPRES
- 18'45 h.— Plaça de la Font
Concentració de tots els Grups participants en la Processó.
- 19'00 h.— Casc Antic
TRADICIONAL PROCESSO, solemne i popular, en la qual tots els Grups Folklòrics, i tarragonins en general acompanyarem el Sant Braç de la Patrona pels carrers de la ciutat.
Acte seguit: «**LA BAIXADA**» de tots els grups cap a la Plaça de la Font, on hi haura el Ball de Gegants i dels altres Grups de Balls Populars i Colles de Castellers.
- 20'00 h.— Audició de Sardanes a la Rambla Nova
Cobla la Principal del Camp de Tarragona.
- 22'00 h.— **MONUMENTAL CASTELL DE FOCS**, disparat des de la Punta del Miracle, a càrrec de la prestigiosa Pirotècnica Igual.
- 23'00 h.— Plaça de la Font
Gran Revetlla Popular, amb l'**ORQUESTRA HUAPACHA-COMBO SHOW i BALL**. Ampli servei de Bar, Taules i Cadires.

Divendres, dia 24 de Setembre

13'00 h.— **Els Castellers** de les dues Colles Tarragonines aixecaran els seus Castells, i finalment, pujaran i baixaran el pilar de quatre per les escales de la Catedral i el faran caminar fins a l'Ajuntament.

19'00 h.— Plaça de la Font
Actuació del Grup «**ARA VA DE BÓ**» per a tota la mainada de Tarragona.

20'00 h.— Plaça del Pallol
SENSACIONAL BALL DE GRALLES, a càrrec dels **GRALLERS DE VILAFRANCA DEL PENEDES**.

Rambla Nova

Concert a Santa Tecla a càrrec de la Banda de Música **CIUTAT DE TARRAGONA**.

22'15 h.— **EXTRAORDINARI CONCERT DE FESTA MAJOR** a l'Església dels Pares Caputxins, a càrrec de la **CORAL CÀRMINA** de Barcelona.

Programa

Dissabte, dia 25 de Setembre

- 10'30 h.— Plaça de la Font
Jocs Infantils per tota la canalla organitzats pel Club Maginet.
- 12'30 h.— Plaça de la Font
Actuació dels **TITELLES BABI**.
- TARDA.— **EXCEPCIONAL II MOSTRA DE FOLKLORE VIU**
AMAS DE DANSAIRES ES CURBILHUÈS DE LES (Vall d'Aran)
GRUP DE DANSES AIRES DE MIGJORN (Menorca)
ESCOLA DE GAITAS D'ORTIGUEIRA
FALCONS DE VILAFRANCA DEL PENEDES
BALL DE BASTONS DE TARRAGONA
ESBART SANTA TECLA
- 18'00 h.— Rambla Nova
Cercavila
- 19'30 h.— Plaça de la Font
Actuació de tots els Grups participants en la **II MOSTRA DE FOLKLORE VIU**.
- 22'30 h.— **CONCERT DE CORS CLAVÉ**, Recital de Danses Catalanes. Organitzat per la Societat Coral l'Ancora, a la Plaça de la Font.
- 23'30 h.— Plaça del Mercat (Corsini)
Darrer **BALL DE LA FESTA MAJOR** amb La Sensacional «**ORQUESTRA GALANA**». Els Balls de sempre pels cors joves.

Diumenge, dia 26 de Setembre

11'00 h.— Plaça Mn. Cinto Verdaguer

GYMKANA VESPÍSTICA

12'00 h.— Plaça de la Font

Actuació per a tots els nens i nenes del Grup d'Animació danses i cançons: «**LA SARAGATA**».

18'00 h.— Rambla Nova - Font del Centenari

I CAMPIONAT «Obert» DE BALDUFA, organitzat pel Club Maginet, per a grans i petits. Inscripcions al Club, i Radio Tarragona, i una hora abans a la mateixa Rambla. Es facilitarà la baldufa.

18'00 h.— **II TROBADA DE BANDES DE TARRAGONA**

Cercavila des de diferents punts de la Ciutat

19'30 h.— Concert de les Bandes Participants en la Trobada a la Plaça de la Font.

20'00 h.— Rambla Nova

Audició de Sardanes a càrrec de la Cobla la Principal del Camp de Tarragona.

22'30 h.— Rambla Nova

Actuació del Grup «**ART QUIC TITÈRIC CAN BOTER**» amb l'espectacle «Cercavila de Nit» amb pirotècnia.

24'00 h.— Rambla Nova

TRACA FI DE FESTES

*EXTRAORDINARI CONCERT DE FESTA MAJOR
ESGLÉSIA DELS PARES CAPUTXINS*

2/4 d'Onze de la nit

TARRAGONA - DIVENDRES, 25 SETEMBRE 1982

Programa

Wir lieben sehr im Herzen	Friederici
Il bianco e dolce cigno	Arcadelt
Bella de vos som amorós	Fletxa, el vell
Tau garçó la durundera	Càrceres
Ecco mormorar l'onde	Monteverdi
Lorelei	Silcher
Tot baixant per la drecera	Gluck
(x) Zigeunerleben	Schumann
(x) Vier Zigeunerlieder	Brahms

* * * * *

Dieu, qu'il la fait bon regarder	Debussy
Yver, vous n'etes qu'un villain	Debussy
(x) Quatre cançons eslovaques	Bartok
— Cançó de noces de Poniki	
— Cançó de sega	
— Cançó de dansa de Medzibrod	
— Cançó de dansa de Poniki	
El testament d'Amèlia	Morera
Aubada	Tortell-Thomas
Madrigal	Taltabull
Del mal que pas no puc guarir	Taltabull
Les fulles seques	Morera

(x) Piano: Angel SOLER
CORAL CARMINA
Direcció: Jordi Casas

Coral Veus Blanques de Torreforta

Grup de Grallers Safareig

NOTES:

- 1— Durant la diada de SANTA TECLA, la Societat Coral l'Àncora retrà homenatge als seus prohoms Santiago Rusiñol (Muntanya de la Oliva) i Josep Anselm Clavé (Glorieta).
- 2— El dissabte dia 2 d'Octubre al Saló de Sessions de l'Exctm. Ajuntament de Tarragona, hi haurà el Lliurament del Guardó al Tarragoní Fidel 1982, convocat per l'Omnium Cultural.
- 3— El Diumenge dia 3 d'Octubre, se celebrarà el **96 CONCURS DE CASTELLS**, a la Plaça de Braus de la nostra ciutat, amb la participació de gairebé totes les Colles de Catalunya.
- 4— **Actes Esportius**
 - 19 de Setembre — Marxa Excursionista. Organitza el Centre Excursionista de Tarragona.
 - 26 de Setembre — Trofeu Manuel Alvarez, organitzat pel S.E.S.
— Trofeu de Santa Tecla de Tennis Taula, al Pavelló de la Joventut.
 - 25-26 de Setembre — Organitzat pel Frontenis Tarragona: «**I TORNEIG LLAMPEC TROFEIG SANTA TECLA**». Instal·lacions de la Joventut.
- 5— Durant els dies de la Festa Major es pendran mesures especials de circulació en varies zones de la ciutat, que ja seran anunciades en els mitjans informatius.
- 6— Els dies 24 i 25 de Setembre se celebraran diversos actes de la Assemblea General de la Federació Espanyola de Marketing.
- 7— En cas que la pluja impedisís la celebració d'alguns actes, es cercarien llocs alternatius, que serien anunciats als mitjans de comunicació local.

La Comissió Municipal de Festes de Tarragona,
vol agrair a totes les associacions, entitats, botigues,
empreses i poble de Tarragona en general, el seu su-
port a la Festa Major de Santa Tecla sense el qual
hauria estat impossible organitzar aquesta Festa que
esperem que sigui la més populars de totes.

A tots, moltes gràcies

Coral del Serrallo

Cos de Bastoners de L'Esbart Sta. Tecla

Ball de Bastons de Tarragona

Societat Coral l'Ancora

Colla Jove dels Xiquets de Tarragona, 5 de 7

Colla Xiquets de Tarragona, 4 de 8

Grallers de Tarragona

Xiquets Grallers de Tarragona

Banda de Música Ciutat de Tarragona

Cobla «La Principal del Camp»

Gegants Petits del Cos del Bou

Negritos Petits del Cos del Bou

Gegants de la Ciutat.

El Capitá de la comparsa.

Dos pagesos catalans.

FESTES DE SANT MAGI I SANTA TECLA

**TARRAGONA
1982**

Textos i maqueta: Fotocomposició Tarragona
Imprimeix: Gabriel Gibert, S. A. - D. L.: T. 1.405. 1982

 Ajuntament de
TARRAGONA

R.0-6433